

édesanyák pedig nyugodtan végezhetik a mezei munkát, gyarapíthatják a föld hozamát, a család jövedelmét.

A falu dolgozóinak egészségét 32 ezer forintért épített mélyfurású kut védi. Hadüzenet ez a golyvának. Mint ahogy hadüzenet Ovádi őrnagy „urnak” és társainak az, hogy ma nem a horthysta törzstiszt fattyai, hanem

16 DOLGOZÓ PARASZTFIATAL JÁR FELSŐ ISKOLABA.

A katonatisztek sem Ovádi-félék. Kiss Ernő dolgozó paraszt, az Eltz-féle grófi birtok egykori cselédje joggal büszke arra, hogy fiát — és Nagysimonyiból még hat dolgozó parasztfiatalt — néphadseregünk tisztjévé avatta.

Sokat kapott Nagysimonyi a tervtől, mérhetetlenül sokat. Pedig mindez csak a kezdet, a jövő még sokkal többet tartogat. Most kapott a község 50 ezer forintot kulturház építésére. Évről-évre gyarapodnak a gépállomások — jövőre még több dolgozó parasztot kímél meg a gép a legnehezebb munkától, még magasabb lesz a termés-hozam a községben.

Büszke rá a község, hogy mindezekhez a nagy célokhoz jó munkával járult hozzá. Kenyérgabonabeadásban nem kell szégyenkeznie Nagysimonyinak: 115 százalékkal a celli járás legjobb községei közé tartozik. A tszcs-nek 12 mázsás termése volt kenyérgabonából — az egyéni gazdálkodóknak 8 mázsás. Három és fél vagon gabonával termelt volna több a községben, ha minden dolgozó összefogott volna már a közösből. Három és fél vagon gabona — ez 29.400 forintot hozott volna készpénzben s 26.250 forint értékű iparcikkvásárlási utalvány járt volna utána. Ebből kerekén 50 ünneplőruhát lehetett volna vásárolni.

De büszkék arra is Nagysimonyiban, hogy nemcsak munkájukkal, hanem

FORINTJAIKKAL IS HOZZAJÁRULTAK

a nagy tervek megvalósulásához, a kölcsönjegyzésekkor. A szerencsés rámosolygott Nagysimonyira, s ebben a községben is bebizonyosodott: mindenki, akinek kötvénye van, visszakapja pénzét, ezen felül komoly nyereségekben részesülhet. A legutóbbi tervkölcsön-nyereménysorsoláson 49 nyerőkötvény volt Nagysimonyiban s alig van olyan kölcsönjegyző, aki az eddigi huzások során ne nyert volna. Még több nyerő lesz a következő huzásokon...

Nagysimonyi — csak egy községe Hazánknak, Vas megyének. Ez az egy község is példázta, mint emelkedik fel a falu, hogyan gyarapszik, művelődik a dolgozó parasztság a szocializmust építő népi demokráciában. Ezt a fejlődést, az ötéves tervet, a békét viszi előre Nagysimonyi és egész dolgozó parasztságunk jó termelőmunkájával, hazafias hűséggel.

F. k. Magyar Dolgozók Pártja Vas megyei Bizottsága
Agitációs-Propaganda Osztály.

Szabad Vasmege Nyomda Szombathely 3455. — Felelős vezető: Hegedüs Gyula.

Nagysimonyinak is ezerszeresen megtérült a kölcsön

A sárhelyi dülöt a Gyömöre-féle földbirtok, a káldi-úti dülöt a Nagy György-féle birtok, a tábori dülöt a „gróf” Eltz-féle uradalom zárta le. A kör bezárult, a felszabadulás előtt Nagysimonyi dolgozó parasztjait a nagybirtok fojtogatta. A község dolgozóinak nagytöbbsége előtt két út állt. Az egyik: vagy elmegy a földesurak birtokaira dolgozni éhbérért — vagy vándorbotot vesz kezébe, tarisznyát a hátára és járja az országot. Mivel a dolgozót a család kötötte a faluhoz, szállóige lett Nagysimonyiban: „Lánkapusztá, Kanota — kinek pénz kell, csak oda”. Ezt a szállóigét azzal toldották meg a dolgozók: „A mi véres verejtékünk árán!” Mert a Gyömöre-féle birtokon, ahol nap mint nap a dáridók folytak, a Bacsá intéző botosan állt a dolgozók hátamögött. Naphosszat egyet hallhattak az intéző urtól. „Egyszer répa, egyszer mák, vigyázz, a szemed uristenit, ki ne vágd...”

Mit is jelentett az a „pérez”, amivel Lánkapusztá-Kanota csalogatott? Baranyai József ötgyermekes zsellérember számára jelentette azt a 28 kilométert, ahova a Rába-partjára gyalogolt dolgozni, látástól vakulásig, 90 fillér napszámért. A család éhezett, rongyokban, meztláb járt.

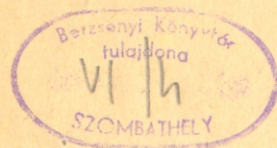
1945-ben a Szovjet Hadsereg a Baranyai Józsefeknek, a magyar dolgozóknak meghozta a felszabadulást, Nagysimonyiban

136 ZSELLÉREMBER KAPOTT FÖLDET.

Az élet értelme nem a botosispánok hajszája, a földesurak hatalma, hanem végre a saját földben való munka lett. Hogyan változott meg a dolgozók sorsa?

Baranyai a felszabadulás után a vasutra járt dolgozni. Közben a család 10 főre szaporodott. És mégis telik. Nemcsak ruhára, cipőre, hanem egy-két pohár sörre is. A sokgyermekes anyának mellén ott ragyog a népi demokrácia külön megbecsülését jelentő Anyasági Érdemérem.

Az élet szebb, gazdagabb és még reményteljesebb lett. Az öt-éves terv felépíti a Dunai Vasművet, az Inotai Erőművet, a Tiszalöki Vizierőművet, sokszáz gyárat és üzemet. És építi Nagysimonyit is. Nem csoda hát, a nagysimonyi dolgozók jó munkájuk mellett forintjaikkal is hozzájárultak a tervkölcsön és a békekölcsön jegyzésekkor. Tudták: nem a ...eiss Manfrédoknak, Eszterházyaknak, Gyömöreieknek, hanem saját maguknak építik az országot és adják forintjaikat.

107 ezer forintot jegyeztek a nagysimonyiak a két kölcsönből. S már eddig több mint 400 ezer forint beruházást kapott maga a község. De ki győzné megszámolni, mivel gyarapodtak egyenként a dolgozók. Új házak, világosság, jólét, kultúra, a szomszédban gép-állomás. Épül, szépül a község.

Nagy ünnepe volt Nagysimonyinak, amikor

BEVEZETTÉK A VILLANYT.

Megszűnt az a világ, amilyenben Horváth Gáborék három gyermeket neveltek fel a sötét, egészségtelen petrólumfénynél. Mit számított azelőtt a földesurak számára a cseléd élete!

— Sokszor eszébe jut az embernek a régi, csak úgy emlékezetből — mondja Horváth Gáborné —. Hányszor, de hányszor petróleumfüst fűszerezte a szegényes krumplivacsorát. Olvasni is kellene valamit, de hát hiába, szeméinket majdnem kiöltötte a sok vakoskodás, rágta a könny. Az éjjel-nappali robot után az embernek alig volt kedve hazamenni a kis vackába...

Horváthék s többi dolgozók életében mindez már csak rossz emlék.

A hároméves terv hozta a villanyt Horváthékhoz a szobába, konyhába, még a kamrába is. — Becsülettel dolgoztunk, futotta a jó munkából villanyfényre. 640 forintot fizettünk. Bizony gondolkodtunk rajt, de hát a világosságért semmi sem drága. Hogy egyebet ne mondjak, három év alatt doktoron meg patikán csaknem megkerestük. Azt meg ki sem lehet számolni, hogy a gyermekek szemévilága ép-ségben marad. Bátran olvasnak, művelődnek. Erdemes ma, előttük áll a világ.

Az épülő országban boldog a falu. Ezért adták forintjaikat a kölcsönjegyzésekkor Horváthék is: mert az öt éves terv végére minden faluban kigyullad a villany.

Nagysimonyi már

MOZIT IS KAPOTT A TERVTŐL.

30 ezer forintba került az államnak. A dolgozók bőven kihasználják ezt a tanulási és szórakozási lehetőséget. Minden előadáson megtelik a terem. A dolgozók a filmen keresztül is megismerik a szovjet emberek életét, munkáját, ezen keresztül saját jövőjüket is. És mind közelebb kerülnek az üzemhez, a városhoz.

Vizkeleti Sándor és Horváth Károly, amint a falu sok más dolgozója, nem gyalogszerrel, hanem kerékpárral jár munkába. Erre is csak a felszabadulás óta jutott. Horváth Károly öt órát gyalogolt valaha munkahelyére és vissza. Most oda-vissza másfél órát tart az út. Nem vásik a bakancstalpa, a három és fél órát pedig más munkára, vagy pihenésre, szórakozásra fordítja. A faluban a felszabadulás óta

TÖBB MINT 50 KERÉKPÁRT VÁSÁROLTAK

a dolgozó parasztkok.

Rádió! Ez a felszabadulás előtt Ovádi őrnagy „ur” ablakából kiszűrődő muzsikát és beszédet jelentette. A hadbíró őrnagy és egy

gyűlölt kulák — nekik volt a régi rendszerben rádiójuk. Most 32 dolgozó családnak van rádiója. Meg is becsüli Cseri Lajos 8 holdas gazda, az egykori cseléd. Most rádión keresztül is értesül a nagyvilág eseményeiről, megtanulja, mikor szántson, vessen, hogy terméseredménye és jövedelme még magasabb legyen.

Emlékeznek arra is Nagysimonyiban, milyen nehéz volt a gabonatarólás. A kulák nem szép szóért engedte meg, hogy hombárába hordja a kisparaszt kevés gabonáját. S ha oda is hordta, meglopta a kulák, elrágta az egér, a zsiszik és a többi élősdi. Most

26 VAGONOS KORSZERŰ MAGTAR ÉPÜLT

64 ezer forintért. Itt tisztán tartják, megőrzik a dolgozó parasztkok terményeit.

Egy évben egyszer, ha rászánták magukat a nagysimonyiak, hogy beutazzanak Celldömökre, vagy Sárvárra egy-két méter kelméért. Vonatra nem igen volt pénz, gyalog meg soká tartott, fárasztó volt az út. Most 22 ezer forintos beruházással szövetkezeti miniabolt létesült a községben, s itt minden áru bő választékban áll a dolgozó parasztkok rendelkezésére. Egy vásárlás pár percig tart. Az egykor vásárlásra töltött hosszú idő alatt most meg tudják kapálni még egyszer a burgonyát, kukoricát, a répát. S talán nem is gondolnak arra az év végén, amikor a bő termést betakarítják, hogy ezt a faluban lévő szövetkezeti boltnak is köszönhetik.

Ez a bolt sok mindent elbeszél. Világosan tükrözi a falu dolgozóinak egyre emelkedő életszínvonalát. 1949-ben 361 ezer forint volt az évi forgalom. 1950-ben 1 millió 300 ezer forintra emelkedett, az idén pedig már az év kétharmadában többet forgalmazott, mint tavaly egész évben.

VAN BŐVEN PÉNZ, MIBŐL VÁSÁROLJANAK.

Hujber Bálintné, aki a felszabadulás előtt a földesurak és kulákok cselédje volt, már nemcsak egy pár tehenet, hanem ebben az évben a bő termés árából többek között egyetlen alkalommal több mint ezer forint áru különféle ruhaféléit vásárolt.

A sárhelyi dülő felé vezető uton volt a „halálkanyar”. Veszélyben volt ember, állat. Nem telt el olyan év, hogy halálos gázolás, vagy kerítésdöntés, házösszeomlás ne lett volna. Szidták a dolgozó parasztkok a kutyavilágot, de a község pókhasu virilistái csak kortesfogásnak használták az ígéretet, hogy megszüntetik a halálkanyart.

A népi demokrácia nem ígérgetett, hanem 30 ezer forintos beruházással

KIKÜSZÖBÖLTÉ A „HALÁLKANYART”.

Ma már nyugodt és biztos a közlekedés ezen az utzakaszon is.

A dolgozó paraszttasszony a munkák idején hol a mezőre szalagált, de ott nem volt nyugta, hol rohant haza, gyötörte a kétely: mi van otthon a gyerekekkel, nem forrázza-e le magát, nem éri-e más baj. Ezek a gondok megszűntek. 192 ezer forintot költött a nép állama napközi otthonra. Itt 45 gyermekkel foglalkoznak a nevelők. Az